

Publicerad 2018-09-30 19:28 av Mim

När alfahjärnan rusar på och annat som rusar!

Alfahjärnan hos den ödmjuka kvinnan.

Det går snabbt, det rusar. Hon uppfattar någonting som ett hot, eller aggressivt mot just henne. Hon vill slå hotet på käften, aldrig att hon vill fly. Det går inte. När hon är så nära, att slå sitt mål.

Men det är väl inte hon?

Hon kom i kontakt med sitt aggressiva jag.

Hon kom inte i kontakt med sitt Gudomliga väsen?

Och om aggressivitet föddes...

Ja, som en fysisk person...

Skulle det vara hon!

Skatten!

Det skulle gå snabbt.

Det måste gå snabbt nu!

Hon kan inte låta sin fängslade kropp vara stilla för länge!

Hon värderar och validerar.

Är inte hennes kropp så fängslande?

Vem skall den fånga idag?

Personen som älskar henne?

Och hon honom?

Men hur kan hon då vilja fängsla honom medvetet?

Han har deklarerat att han älskar henne.

Och hon har deklarerat att hon älskar honom,

Hon är en teckning i hans hand.

Eller ett navigationsfartyg.

De båda är avgudade, i varandras famn.

Hon står framför spegeln och ser sig själv.

Hon säger de magiska orden...

Jag älskar dig, och du är vacker, du är fantastiskt perfekt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mim med Poeter.se id #51800 innehar upphovsrätten